

הראשונה, אף על פי שעוזבה, אבל אתה, לא
די שעזבתני אלא אף שכחתי.

אמר לה הקדוש ברוך הוא לכנסת ישראל:
בתי, י"ב מоловות בראשתי ברקיע. ועל כל מול
ומול, בראשתי לו שלשים חיל [ראשי גיסות]
על קבוצות חלוקות], ועל כל חיל והיל
בראתי לו שלשים לגיון⁽³⁷⁾, ועל כל לגיון
ולגיון בראשתי לו שלשים רחטן, ועל כל
רחטן ורחטן בראשתי לו שלשים קרטן, ועל
כל קרטן וקרטן, בראשתי לו שלשים
גטרא⁽³⁸⁾, ועל כל גטרא וגטרא, תליתי בו
שלש מאות ושותם וחמשה אלף רבעא
כוכבים⁽³⁹⁾ בנגד שלוש מאות ושותם
וחמשה ימות החמת, ובולן לא בראשתי אלא
בשבילך. ואת עוד אמרת "עוזבתני
ושכחתי!?"

על דרך זו מבארת הגمراה גם את הפסוק
שהחריו [פסוק טו]: "התשכח אשה עלות,
מרחם פרי בטנה, גם אלה תשכחנה, ואני לא
אשכחך". שאמיר הקדוש ברוך הוא לכנסת
ישראל: כלום אשכח עלות אילים, ופטרי
رحمים [בכורות בהמה], שהקרבת לפני
במידבר?!

אמורה כנסת ישראל לפני רבונו של עולם,
הואיל ואין שכחה לפני כסא כבודך, שמא

מפרשת הגمراה: תורה ומעשים טובים מנין
 שצריכים חיזוק? — שנאמר [יהושע א ז]:
"רק חזק ואמץ מادر לשמור ולעשות הכל
התורה" וכו'. ודרשו, "חזק" בתורה, ו"אמץ"
במעשים טובים.

תפלת מנין שצריכה חיזוק? — שנאמר:
"קוה אל ה', חזק ואמץ לך, וקוה אל ה'".
וככל דברי החיזוק מורה שצורך להתחזק
שוב ושוב כדי לכונן לבו כראוי.

דרך ארץ מנין? — שנאמר במלחמת עמון
וארים, שאמר יואב [שםואל ב י'יב]: "חזק
ונתחזק بعد עמנו ובעוד ערי אלהינו, וה'
יעשה הטוב בעינינו". וככל דברי החיזוק בא
להורות שישבו ויתחזקו במלחמה, וכן כל
אחד צריך להתחזק במשלח ידו.

נאמר [ישעה מט יד] "ותאמר ציון עזני
ה, זה שבחני".

שואלה הגمراה: הרי היינו "עוזבה" היינו
"שכחה", ומה מלמדנו כפלו הכתוב?

אמר ריש לקיש: אמורה כנסת ישראל לפני
קדוש ברוך הוא: רבונו של עולם,طبع
העולם כאשר נושא אשה נספת על אשתו
הראשונה, הרי הוא עדין זוכר את מעשה

38. דהיינו 600,291,000 בעלי שורה.

שחוسب כך מפשפשין במעשייו אם אכן ראוי הוא
לבתו בזכותו, וכן הובא בשו"ע [צח ה].

39. דהיינו 10,000,000,000,000,643,10
כוכבים. וראה בראשית הכמה שמספר הכוכבים
ששים רבעא, אך רשי"י [דברים א י] נקט שהם
רבים יותר.

לגיון, רחטן, קרטן, וכי' כלם שמות של
שורה בגרמי השמים, כמו שמצוין בצבא
ובמלכות דרגות של שלטן, כהגמון ודוכס
ופחה, וכל אחד מבבעלי הדרגה הגבוהה שולט
על שלושים מבuali הדרגה שותחתיו.